

Astăzi, Sâmbătă, 31 Ianuarie, 2026

Sf. Mc. doctori fără de arginți Chir și Ioan

2 Timotei 2

¹¹ Vrednic de crezare este cuvântul: Dacă împreună cu El am murit, împreună cu El vom și via¹;

¹² dacă răbdăm, împreună cu El vom și împărăți; dacă-L tăgăduim, și El ne va tăgădui;

¹³ dacă nu-I suntem credincioși, El ne rămâne credincios – fiindcă El nu Se poate tăgădui pe Sine.

¹⁴ Amintește-te aceste lucruri, conjură-i înaintea lui Dumnezeu să nu se ia la certuri pentru cuvinte; ele la nimic nu slujesc, ci la surparea celor ce ascultă.

¹⁵ Străduiește-te să te arăți în fața lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care nu are de ce să se rușineze, drept învățând cuvântul adevărului.

¹ Vechi, frumos și cuprinzător cuvânt românesc: a via = a trăi permanent; a vieții în durată; a fi viu în eternitate. Această frază, împreună cu cele din următoarele două versete (12-13) au în original o structură ritmică, de unde supoziția că fragmentul intrase deja în immografia liturgică a vremii.

¹⁶ Iar de deșartele vorbiri lumești ferește-te, căci [cei ce le fac] vor împinge tot mai mult spre necredință;

¹⁷ cuvântul lor va roade ca o can-grenă. Dintre ei sunt Imeneu și Filet,

¹⁸ care s'au rătăcit de la adevăr zicând că învierea s'a și petrecut, și răstoarnă credința unora.

¹⁹ Însă temelia cea tare a lui Dumnezeu stă neclintită, având pece-tea aceasta: **Cunoscut-a Domnul pe cei ce sunt ai Săi**; și: Să se depărteze de la nedreptate oricine cheamă numele Domnului.

Luca 18

² zicând: „Într'o cetate era un judecător care de Dumnezeu nu se temea și de om nu se rușina.

³ Și în cetatea aceea era și o văduvă și venea la el, zicând: Fă-mi dreptate asupra potrivnicului meu!...

⁴ Și pentru o vreme n'a vrut; dar după aceea și-a zis în sine: deși de Dumnezeu nu mă tem și de om nu mă rușinez,

5 totuși, fiindcă văduva aceasta nu-mi dă pace, îi voi face dreptate, ca să nu vină să mă necăjească la nesfârșit”.

6 Și a zis Domnul: „Auziți voi ce spune judecătorul cel nedrept?

7 Dar oare Dumnezeu nu le va face dreptate aleșilor Săi care strigă spre El ziua și noaptea, El, Care rabdă'ndelung pentru ei?

8 Vă spun Eu vouă că degrab le va face dreptate. Dar Fiul Omului, când va veni, va găsi El oare credință pe pământ?”²

Tâlcuire

Pentru a face să se în-
tipărească mai bine
în suflete adevă-
rul potrivit căruia
„trebuie pururea
să ne rugăm și să
nu deznădăjduim”

și să continuăm a ne
ruga, Domnul a rostit pilda cu
judecătorul care de Dumnezeu nu
se temea și de oameni nu se ru-
șina dar a împlinit până la urmă
cererea văduvei nu pentru că s-ar
fi temut de Dumnezeu și s-ar
fi rușinat de oameni, ci numai

și numai pentru că văduva aceea
nu-i dădea pace. Așadar, dacă un
astfel de om împietrit nu a putut
să facă față unei cereri stăruitoare,
oare Dumnezeu, Care este Iubitor
de oameni și Mult-Milostiv nu va
împlini cererea stăruitoare, înăl-
țată cu lacrimi și inimă înfrântă
către Dânsul?! Iată răspunsul la
întrebarea: „de ce se întâmplă așa
de des că rugăciunile noastre nu
sunt ascultate?”. Nu sunt ascultate
pentru că înălțăm către Dumnezeu
cererile noastre fără osârdie, parcă
într-o doară, și rugându-ne o dată
acum, mâine așteptăm împlinirea
cererii noastre, nedorind să ne
ostenim și să ne omorâm cu firea
la rugăciune. Iată că rugăciunea
noastră nu este auzită și împlinită
pentru că noi înșine nu împlinim
așa cum se cuvine legea rugăciunii:
stăruința cu nădejde și osârdie.³

² *Sfânta Scriptură* versiune diortosită
după *Septuaginta*, redactată și adnotată
de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Ana-
nia

³ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri
din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi
din an*.